

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 89: Ere Barry Taal

Nu Sir Poop-a-lot ouder wordt en hij op het randje van praten staat vliegen de herinneringen het huis in. Een permanente staat van throwback-Thursday zeg maar. Ook deels leedvermaak gemixt met een snufje plaatsvervangende schaamte want soms heeft je monster een woord-creatuur wat niet altijd helemaal door de beugel kan, lachen kan maar eigenlijk is het corrigeerbaar. Om te voorkomen dat mn scherm nat wordt hou ik het beperkt tot namen die door de monsters en bekenden gegeven zijn aan knuffels enzo. Knuffels hebben een hoop leed door de jaren heen, verwarring alom en als ze zouden leven, wat soms nog wel eens gebeurt, zouden wegreppen als een idioot naar iemand die wel standvastig is.

Een knuffel, het ding wat troost moet bieden wanneer wij het niet aankunnen. Het enige voorwerp met 1000 namen en bijnamen. Veel ouders, ik ook, kiezen in het begin zelf de naam tot het monster oud genoeg is zelf wat te bedenken. Hier in huis hebben we er een hoop maar in den beginne was Rani het meest creatief. Zo heeft ze een hond met de naam Tjappie. Degelijk, maar dat is slechts het begin. Snel volgde Krausherie het paard, Falamiresky de poes, Kremstafomenenie de vogel, Shtashtemarowny de egel en Eenhoorn de olifant. Zo waren er nog velen meer maar deze zijn mij het meest bij gebleven. Daarnaast had Rani een gekke bijwerking, hoe vaak ze de letter 'r' ook zei, als een woord ermee begon werd het een 'L'. Dus Lani had een broertje Lama. Lupje nooitgenoeg was leuk en ze liep mij wel honderd keer. Loze was best een mooie kleur, overal moest ze in loeren en gelaspte kaas was lekker.

Rama was wat simpeler. Die had Queenqueen, Lakoebatjien, Dezedatte en Mallemallemalle de raceauto van Cars. Bliksem was te simpel denk ik maar al deze namen behoorden tot hem. Tinky is zijn hond, zijn alles, zijn verslaving. Rama was gek op kudding als toetje en het hele taalgebeuren was wat genormaliseerd. En toen kwam Hira. Hira had niet echt een vaste knuffel. De namen die de beesten nu hebben zijn ook echt van de laatste tijd. Wat Hira wel had met praten was vooral en is nog steeds dat ze het in overvloed doet. Werkelijk van alles krijg je een live-verslag. Wanneer ze tilapies ging doen, wanneer ze poepiedaan had, moest sassen, happiesnomen wilde, toettie eten, laaltje moest voorlezen, Roran

was gevonden, Miranna een mooie jurrek aan heb die lekkah zahaag is en wanneer ze zere auwiepijn heeft.

Nu is het Rohan zijn beurt. Het zal mij benieuwen waar hij mee aan komt zetten. Tot nu toe is het beperkt tot een lieve mama en nènè. Het enige wat ik hoop is dat hij niet dezelfde kant op gaat als Hira want daar is tot op de dag van vandaag nog steeds geen klap van te verstaan op haar bekende uitspraken na. Ons geluk kennende praat Rohan straks in een mix van allemaal. Lekker zootje dus maar prima, valt mee te leven. Ik vrees alleen wel voor zijn knuffelhond. Arm beest. Ik denk dat we hem Barry gaan noemen. Barry Taal. Ere Barry Taal. Lees hem achterstevoren en je snapt hem.